

Verder is voor ons, Nederlanders, nog van belang:

- no. 253. „An oilpainting by KEULEMANS 1873, facsimile of that of „EDWARD's *Dodo* in the British Museum, the original done in „Holland, from the living bird”¹⁾.
Kooper hiervan werd Markies HACHISUKA voor £ 15.— (ongeveer f 110.—).
- no. 255. „The *Dodo* and *Aphanopteryx imperialis*, 2 framed illustrations „in colour from an oil painting on parchment by the Dutch „Painter HOEFNAGEL, born at Amsterdam about 1545, and dis- „covered in the private library of the late emperor FRANCIS „of Austria, and probably from the Vivarium of the Emperor „RUDOLPH the Second.”

Het spreekt vanzelf, dat een veiling, waarbij 6 eieren van *Alca impennis* ter tafel kwamen (het grootste aantal, dat tot dusver in Engeland tegelijk werd verkocht, was 4; op de veiling van 11 Juli 1865), heel wat belangstellenden naar „STEVENS” had gelokt. De veilingszaal was eivol.

Korte Mededeelingen.

Klapekster, *Lanius e. excubitor* L., bij Neer-Langbroek.

Een ♂ dezer soort ontving ik uit Neer-Langbroek, aldaar 18 Dec. 1934 geschoten. Bij het prepareeren bleek me, dat het dier een oude vergroeide tibia-breuk had. De maag bevatte een halve muis (achterdeel) en nog veel haar, en een kaak (31 Oct. 1931 nam ik een ex. waar in Cothen). J. N. VAN DEN BRINK.

De zwarte specht, *Dryocopus m. martius* (L.), in het Westen des lands.

Op 20 Januari 1935 in duin wandelende, sprak een boswachter, die reeds jaren hier toezicht houdt, mij aan en vroeg mij inlichtingen over een vogel, die hij nog nooit gezien had. Volgens zijn beschrijving kon dit mijns inziens niets anders zijn dan een zwarte specht. Ik begaf mij naar het terrein, waar hij de laatste dagen geregeld was gezien en had het geluk, hem in „Het Sparregat”, een dennencomplex ten N. v. Meyendel, op circa 10 Meter afstand waar te nemen. M. J. TEKKE.

Velduilen, *Asio f. flammeus* (Pont.), in boomen.

Zooals in dit tijdschrift, 7, 1935, p. 123, reeds vermeld is,

¹⁾ Spatieering van mij. Ref.

trof ik 28 Nov. 1934 op een hoog gelegen stuk heide nabij de Tafelberg, gemeente Blaricum, een troep velduilen, naar schatting 25 ex.; nauwkeurig tellen was onmogelijk, daar dit heigedeelte zeer dicht met hooge vliegdenen bezet is, zoodat de naar alle richtingen vliegende vogels direct uit het gezicht verdwenen.

De vogels zaten allen in de dennen, en opgejaagd zochten ze daar weer hun toevlucht. Slechts twee ex. streken neer op de vlakke hei.

Uit de massa's braakballen onder de dennen en de uitwerpselen, waardoor de takken wit bevuild waren, viel op te maken, dat de uilen daar reeds geruimen tijd vertoefden, en dat de tot 4 m. hooge dennen hun gewone roestplaatsen waren. De hoogste dennen werden bij voorkeur gekozen. Dit is een opvallend verschijnsel, vooral wanneer men hieromtrent de literatuur naslaat. Practical Handbook, Vol. 2, p. 86: „More diurnal in habit than most Owls, and, unlike them, is not arboreal¹⁾, but spends its resting hours on the ground. Frequents open country at all seasons.”

BREHM, III, p. 248: „Während ihrer Reise nimmt sie zwar auf allen nicht oder wenig bewaldeten Ebenen Herberge, bevorzugt aber doch sumpfige Gegenden, hält sich bei Tage zwischen Gras und Schilf verborgen am Boden auf”¹⁾.

HEINROTH: „Die Vögel Mitteleuropa's”, II, p. 36: „Im Gegensatz zu allen heimischen Verwandten lebt sie frei und ohne Deckung namentlich auf sumpfigen Wiesen, man findet sie also dort, wo man Weißen, Pfuhlschnepfen und Brachvögel trifft”; p. 38: „Dieser Luchsvogel ist eben auch draussen gewöhnt, in den Tagesstunden ohne Deckung auf freien Flächen zu sitzen und flüchtet nicht in eine dunkle Ecke.”

Daar het hier niet een enkele vogel betreft, maar een troep, die een voor deze soort „schijnbaar” uitzonderlijk gedrag vertoont, twijfel ik wel of dit bij *flammeus* zoo uitzonderlijk is, en of men dus zonder meer zal kunnen zeggen dat deze vogel „not arboreal” is.

SCHLEGEL („De Vogels van Nederland”, 1878, p. 36), schijnt het niet onbekend te zijn, wanneer hij schrijft: „Hij zit meestal op de grond, somtijds ook op windmolens, zelden op boomen.”

J. N. VAN DEN BRINK.

Boschuil, *Strix a. aluco* L., in Amsterdam.

Op 6 Maart 1935 zat, 's middags omstreeks 4.30 een boschuil op den zolder van mijn vroegere woning aan den Adm. de Ruyterweg te Amsterdam, op de dwarse sluitlat van het dakraam bij de hijschbalk. Toen dit raam geopend werd, vloog de uil naar buiten, waar hij met groot misbaar, door de musschen werd ontvangen, en, over het dak, verdween. Tsjs. Gs. DE VRIES.

¹⁾ Spatiëring van mij. v. d. Br.

De heer DE MEYERE vermeldde een geval uit 1912 van het broedden in een holle linde midden in het dorp Muiderberg (dit tijdschrift, 3, 1913, p. 18), welk geval door SNOUCKAERT in de aanvullingen en verbeteringen van zijn avifauna (ibidem, 5, 1915, p. 95) werd opgenomen. Verder schrijft EYKMAN in zijn avifauna van het Dordtsche eiland (ibidem, 4, 1932, p. 106): „Tot zelfs in de stad kan men hem geregeld aantreffen.” (t. K.)

Havik, *Accipiter gentilis* subsp., bij Werkhoven (Utr.).

28 Januari 1935 nam ik tegen den avond een havik waar, die zich neerzette in een alleenstaanden hoogen eik, in een groot weiland. De jachtopziener had mij al eens verteld, hoe hij vorige winter, ook tegen den avond, 2 ex. dezer soort in dezelfde boom zag invallen.

8 Maart 1935 vertoefde in dezelfde omgeving weer een ex., dat een postduif sloeg, maar liet vallen. J. N. VAN DEN BRINK.

De havik is volgens de lijst van VAN OORDT en VERWEY (p. 22) een zeer zeldzame doortrekker. HENS (Avifauna Limburg) noemt enkele gevallen (p. 177 en 1e aanvulling, p. 26). In de 2e aanvulling (1932, p. 6—7) wordt melding gemaakt van een duidelijke trekbeweging in het najaar van 1930. Winter 1929/30 en 1930/31 vertoefde een voorwerp bij Den Haag („Ardea”, 20, 1931, p. 74, en 21, 1932, p. 51). Verdere gevallen zijn na 1925 niet gepubliceerd. (t. K.)

Steenarend, *Aquila chr. chrysaetus* (L.), aan het Noordzeestrand.

Op 31 October 1934 ontdekte ik aan het Noordzeestrand ter hoogte van Bloemendaal een steenarend. Vergeleken met zilvermeeuwen en bonte kraaien viel direct zijn geweldige grootte op: zware breede vleugels met sterk gevingerde handpennen, een vrij lange staart, langer en ook wat smaller dan van de buizerd. De hoofdkleur was zeer donkerbruin, met den kijker waren de lichtere plekken aan de onderzijde der vleugels goed te zien, evenals de goudbruine bovenkop en achterhals. Daar we geen lichte staartwortel konden ontdekken, hielden we onze vogel voor een volwassen exemplaar.

Met de motor kon ik de arend blijven volgen tot dicht bij Noordwijk. Herhaalde malen week de arend van de rechte lijn af, stak dan zee in, om weer boven het strand te komen vliegen, zoodra hij zijn talrijke begeleiders kwijt was. In 22 minuten en 17 seconden had de vogel 13 km afgelegd, wat dus neerkomt op een gemiddelde snelheid van bijna 35 km per uur, maar we mogen daarbij niet vergeten dat de arend herhaalde malen groote omwegen maakte, zoodat de eigenlijke snelheid belangrijk hooger geweest moet zijn. J. P. STRIJBOS.

Ijseend, *Clangula hyemalis* (L.), bij Den Helder.

Op 21 Februari 1935 ontvingen wij een prachtig uitgekleurd ♂ van de ijseend uit Den Helder.

G. A. L. BISSELING en M. J. TEKKE.

Een tweede inlandsche vondst van de grauwe pijlstormvogel, *Puffinus griseus* (Gm.).

Mij werd medegedeeld, dat het Museum van de Rotterdamse diergaarde in het bezit is gekomen van een grauwe pijlstormvogel, ♂, die in Januari 1934 werd doodgevonden op het strand bij Wijk aan Zee. Het 2e inlandsche ex. dus. C. EYKMAN.

Dit geval werd gepubliceerd door G. VAN HEYST, als „Korte Mededeeling” in de „Levende Natuur”, 38, 1934, p. 397. Het eerste ex. was een ♂ ad., 15 October 1900 te Hornhuizen (Gr.) gevangen, vroeger in coll. SNOUCKAERT, thans coll. „Artis” (zie SNOUCKAERT, Avifauna Neerlandica, 1908, p. 117). (t. K.)

Holenduif, *Columba oenas* L., in Amsterdam.

Op 7 Maart 1935 liep 's morgens te ongeveer 10 uur een holenduif rustig in gezelschap van een paar woudduiven met een vink en wat spreeuwen, voedsel te zoeken in een plantsoentje op het Frederiksplein.

Tsj. Gs. DE VRIES.

De heer P. L. STEENHUIZEN stelde in 1924 reeds het broeden van de kleine boschduif in de tuin van „Artis” vast (dit tijdschrift, 14, 1925, p. 148), terwijl SNOUCKAERT op 21 Juni de stem van de vogel hoorde in de hoge boomen aan den Catherijnesingel te Utrecht (ibidem, 15, 1925, p. 86). (t. K.)

Het raadsel van de geringde goudpluvier, *Charadrius apricarius* subsp., opgelost.

Ten vervolge op hetgeen ik, onder het opschrift „Een eigenaardig experiment met een vogelring” op p. 129 van ons vorig orgaannummer mededeelde, schrijft Dr G. C. A. JUNGE mij, dat nader is gebleken, dat de heer VAN DER MOLEN, abusievelijk het ringnummer 125925 tweemaal op de door hem ingezonden lijsten heeft vermeld. Eenmaal voor de, op 5 Februari 1934 te Den Dolder geringde, spreeuw en eenmaal voor een goudpluvier, *Charadrius apricarius* subsp., die hij, op 6 October 1933, als adult exemplaar op Texel heeft geringd.

Deze vogel heeft dus twee jaar achter elkaar op zijn najaarsreis de route over ons land genomen.

Tsj. Gs. DE VRIES.

Typische maaginhoud van een patrijs, *Perdix p. perdix* (L.).

De maaginhoud van een patrijs, ♀ juv. (grijze variatie) uit Werkendam, eind September 1934, bestond uitsluitend uit sprinkhanen. Bij telling bleek het aantal 76 te bedragen, hetgeen vrij aanzienlijk genoemd mag worden.

G. A. L. BISSELING en M. J. TEKKE.